

კვირის შუადღე

თეთრი შუადღე ბრინჯაოს ფერებით,
ყრუ სასაფლაო და მდუმარება.
უცნობი თვალი, ო, ჯავრით ვთვრები,
ირღვევა ფიქრი, სდუმს მწუხარება.

კვირის წირვები ქრებიან შხამით,
დღის ზიარება ხატებს დანებდა.
მამის საფლავი, ტირილი ღამით,
სისხლი აბელის, გლოვა დანებთან.

კვირის აისი ლანდებში ახვევს
დამსხვრეულ კუბოს ყვითელი ფერით,
ისევ წამება და ავი სახე,
წამილებს ზარით მე ნოემბერი.

სამრეკლო ანთებს ღრმა პანაშვიდებს,
კვირის ხმაურში კვდება ქუჩები.

ო, ეს საღამო თითქოს მამშვიდებს,
მაგრამ ხვალ გლოვას ვერ გადურჩები.

თეთრი შუადღე ბრინჯაოს ჯვრებით,
ყრუ სასაფლაო და მდუმარება.
უცნობი თვალი, ო, ჯავრით ვთვრები,
ირღვევა ფიქრი, სდუმს მწუხარება.